

Paastonaika

Tänä keväänä on ollut paljon puhetta rahasta – tai sen puutteesta.. Raha, tuo vaihdon väline, on jostakin syystä käynyt vähiin - tai kasautunut johonkin toisaalle. Vanhustenhoidon huono tilanne tuli uutisiin helmikuussa, vähitellen puutteita rupesi kuulumaan monilta muiltakin tahoilta. Monissa perheissä ja seurakunnissakin tuntuu raha olevan tiukilla.

Kirkkovuodessa olemme laskeutuneet paastonaikaan. Eilen oli tuhkakeskiviikko. Raamatussa puhutaan tuhkasta esimerkiksi paaston ja katumuksen yhteydessä. Kun profeetta Joonas saarnasi Ninivessä, ihmiset halusivat tehdä parannuksen. Ulkoisesti he näyttivät sen säkkikankaaseen pukeutumalla – jopa eläimet puettiin säkkikankaaseen.

Tuhkakeskiviikon evankeliumissa Jeesus sanoo (Matt. 6: 16- 21) ettei meidän tule olla paastotessa synkän näköisiä ja tehdä paastostamme sillä tavalla nähtävää. Jumala näkee kyllä sydämemme asenteen. Evankeliumissa Jeesus toivoo meidän myös kokoavan aarteita taivaaseen ja sanoo sydämemme olevan siellä, missä on aarteemme.

Paastonaika kutsuu meitä siis oman itsensä tutkiskeluun, parannuksen tekoon ja katseen kääntämiseen kohti lähimmäistä ja Jumalaa. Jumala katsoo meitä rakastavin silmin Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus on tehnyt meille kaiken valmiiksi sovittamalla syntimme Golgatan keskimmaisella ristillä. Saamme siis turvata tähän sovitusyöhön ja olla Jumalan edessä sellaisia kuin olemme, siinä riitämme kaikessa vajavaisuudessamme.

Saamme siis elää armosta – kaikki on lahjaa. Tästä riemusta saamme jakaa toisillemmekin. Jumala antaa ensin meille, ja me haluamme jakaa eteenpäin. Raamatussa pienen pojan eväät riittivät ruoaksi suurelle väkijoukolle, kun ne annettiin Jeesukselle siunattaviksi. Voisinko minäkin tehdä ”pieniä suuria tekoja”? Sanoa ystävällisen sanan, avata oven, katsoa ja kuunnella, välittää.. turvata Jeesukseen.

Rakas Taivaan Isä, auta meitä jakamaan siitä, mitä olemme saaneet. Kiitos jokapäiväisestä leivästämmme. Amen.

Marja Haverinen
Lastenohjaaja
Siikalatvan seurakunta